

undervisningsmaterialer m.m., alt sammen styret af de lokale fora for samarbejde, der etableres.

Vi glæder os i den socialdemokratiske gruppe til at se et tilsvarende forslag fra undervisningsministeren til ændring af erhvervsuddannelsesloven, for ellers kommer dette her jo ikke til at fungere.

Et sådant samarbejde skal komme brugerne til gode. Et godt eksempel er anvendelsen af voksenuddannelsespuljen. De erfaringer, der er indhøstet dér, skal naturligvis bruges. Derfor er vi tilfredse med, at der nu lægges op til et samarbejde mellem AMU og VUC; almene kundskaber kombineret med praktisk kunnen har altid været en god cocktail.

Regeringens udspil har i den offentlige debat været kritiseret for ikke at indeholde incitamenter nok til at fremme uddannelsesplanlægning og jobrotation ude på arbejdspladserne. Angiveligt skulle det have en negativ indflydelse på de kortuddannede beskæftigedes muligheder for uddannelse. Jeg vil gerne tilbagevise den kritik.

Vi laver nu på AMU-området et frit optag, taxameterfinansiering, mere fleksibel udnyttelse af AMU-centrene, meritregler, forpligtende skolesamarbejde osv. Vi tror på og forventer, at man på arbejdspladserne vil forstå at udnytte disse muligheder. Vi forventer, at arbejdsgiverne nu lever op til den moralske, samfundsmæssige forpligtelse, de har over for løsning af uddannelsesopgaven.

Det er også arbejdsgivernes ansvar, at det, vi nu laver, virkelig kommer de kortuddannede og dem, der har behov for efteruddannelse, til gode.

Men der er ingen grund til at lægge skjul på, at den socialdemokratiske gruppe vil følge udviklingen, og bliver der i fremtiden behov for justeringer, så er vi parat til det.

Jeg skal slutte mine bemærkninger til disse lovforslag med at konstatere, at arbejdsministeren er opmærksom på, at handicappede har adgangs- og færdelsesproblemer på nogle af AMU-centrene. Det er godt, at der nu også gøres noget ved dette problem.

Med disse ord skal jeg meddele, at vi støtter lovforslagene.

Ulla Tørnæs (V):

En veluddannet og velkvalificeret arbejdsstyrke, der matcher det internationale samfunds konstante ændringer og krav, hører til Danmarks

vigtigste ressourcer. En veluddannet befolkning er Danmarks vigtigste råstof.

Uddannelse og efteruddannelse er altafgørende bidrag til Danmarks konkurrenceevne og dermed til vækst i produktion og beskæftigelse. Samfundsøkonomisk vil en rigtig efteruddannelsesindsats også gavne den strukturelle ledighed, der helt sikkert vil falde, hvis indsatsen målrettes.

En målrettet efteruddannelse kan være medvirkende til at bringe den enkeltes kvalifikationer op på et niveau, som betyder, at den enkeltes tilknytning til arbejdsmarkedet forbedres.

Det styrende princip for voksen- og efteruddannelse bør være virksomhedernes behov for kvalificering af medarbejderne. Det er afgørende for konkurrenceevnen, at medarbejdernes kvalifikationer er tidssvarende eller helst et hestehoved foran vore internationale konkurrenter. Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at efteruddannelse i sig selv jo ikke skaber flere job, men at et behovstyret efteruddannelses-system skaber dygtige medarbejdere og bedre konkurrenceevne og dermed flere arbejdspladser.

Med hensyn til de konkrete lovforslag, som er til behandling i dag, vil jeg starte med at rose regeringen for, at den nu endelig er nået til enighed internt om, hvordan en reform skal se ud, og at vi dermed endelig får lejlighed til at diskutere på grundlag af egentlige lovforslag og ikke på grundlag af meldinger i pressen eller for den sags skyld bemærkninger i andre lovforslag.

Allerførst skal jeg naturligvis ikke undlade at udtrykke min glæde over, at regeringen nu endelig har forladt illusionen om at oprette 60.000 uddannelsespladser, sådan som vi hørte det for et par år siden. For indrøm nu bare, at tallet 60.000 var grebet ud af den blå luft. Der var jo ikke nogen som helst dokumentation for, at det lige netop var 60.000 nye uddannelsespladser, der var behov for.

Jeg har også noteret mig, at regeringen langt hen ad vejen har lyttet til en række af vores synspunkter, og det skal regeringen naturligvis have tak for.

Forslaget her lægger nemlig op til, at det økonomiske styringsystem bliver taxameterstyring, sådan som vi kender det fra andre dele af uddannelsessektoren, og det synes vi bestemt er godt. Det betyder, at vi ændrer den traditionelle bevillingsstyring fra at være et egentligt udbudssystem til at være taxameterstyring, dvs. til efterspørgselsstyring.